

Marinus Larsen: Jeg har kun en ganske kort Bemærkning, og det er angaaende Fordelingen af Ansvaret for, at Lovforslaget først er fremkommet nu. Den højtærede Handelsminister synes at ville lægge Skylden herfor over paa Oppositionen. Noget saadant maa jeg naturligvis protestere imod. Skylden maa ligge hos de Partier, som har Ledelsen i det andet høje Ting, og som støtter Regeringen. Det er dem, der har Ansvaret for Lovforslagets sene Fremkomst.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Uden at jeg ønsker at trække Forhandlingerne i Langdrag, vil jeg sige, at enhver hæderlig Ledelse maa og bør efter min Mening være med til at svare paa de Spørgsmaal, som rettes fra den Opposition, der bør være og heldigvis er i ethvert ordentligt, parlamentarisk ledet Samfund, og der kan jo spørges om saa meget, at man ikke kan blive færdig med en Ting saa hurtigt, som Tilfældet vilde være, dersom der ikke bliver spurgt. Jeg ønsker ikke Spørgsmaalene undertrykt, og det gaar jeg ud fra, at Udvalgsledelsen i Folketinget heller ikke har ønsket.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Marinus Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov om Priser m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 47 af 11. Februar 1946.

Valgt blev: *Marinus Larsen, C. E. Christiansen, Fornæs, Henry Hansen, Kr.*

Johansen, Anna Rasmussen, Willumsen, H. C. Andersen, Jens Jensen, Stensballe, Axel Christensen, Lannung, Foss, Malchau og Schaumann.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 239).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg har herved den Ære for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Lovforslaget har i Folketinget været behandlet i et Udvalg og er af dette Ting vedtaget i den Skikkelse, hvori jeg havde fremsat det. Lovforslaget tilsigter en Udvidelse af den Adgang, som i Ægteskabslovens § 13 er givet til ved kongelig Bevilling at gøre Undtagelse fra Forbudet mod Ægteskab mellem Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie — i det almindeligste Tilfælde vil det være mellem Stedfader og Steddatter. Efter de nugældende Regler kan Undtagelse kun gøres, naar det tidligere Ægteskab er opløst ved Døden, naar der i dette Ægteskab ikke er Fællesbørn, og naar særlige Grunde taler for at give en saadan Bevilling. Det har imidlertid vist sig, at der i en Række Tilfælde, hvoraf nogle har været forelagt direkte for Ministeriet, har været Trang til ogsaa at kunne dispensere fra Forbudet i Tilfælde, hvor der er Fællesbørn i det tidligere Ægteskab. Det, Lovforslaget tilsigter, er at udvide Dispensationsadgangen til ogsaa at omfatte saadanne Tilfælde, dog saaledes at Bevilling kun meddeles, saafremt Hensynet til Fællesbørnene ikke taler derimod. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel paa dette, som er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det forelaa for det andet høje Ting. En 29-aarig Mand giftede sig med en 40-aarig Enke, der havde 3 Børn af sit tidligere Ægteskab, deriblandt en 10-aarig Datter. Denne Datter opholdt sig i Moderens og Stedfaderens Hjem til sit 14de Aar, hvorefter hun fik Plads uden for Hjemmet. I de følgende Aar havde hun ikke nogen videre Forbindelse med Stedfaderen, men efter 10 Aars Ægteskab døde